

ÚJ NEMESSÉG

A MAGYAR IPAROSREND TÁRSADALMI LAPJA

Előfizetési díj egy évre:
Tagoknak 3.50 P
Pártoló tagoknak 7.— P
Intézményeknek 40.— P

Alapító főszerkesztő:
vitéz PINTÉR JÓZSEF

Megjelenik kéthetenként
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII. Rottenbiller-utca 20—22. sz.
Telefon: 424—981

Igaz ember volt.

Szent Józsefről, az Ur Jézus nevelőatyjáról nagyon keveset olvasni a Szentírásban. Jellemzésére ezt az egy mondatot találjuk: „Erát vir iustus” = igaz ember volt. Ez az egy mondat azonban — hitünk szerint — a leggyönyörűbb és legtökéletesebb jellemzés, amit ember valaha elérhet. És egyúttal minden más jellembeli szépséget is magában foglal.

A filozófia szerint a létezésnek négy rendje van. Tapasztalati létrend, hová érzékszerveink útján megtapasztalt vagy kikövetkeztetett létezők tartoznak. Tapasztalatok fölött álló (metafizikai) létrend, amely az előbbi létrendbelieknek forrása, gyökere. Eszmei létrend, vagy másképp az ideák létrendje, hová az eszmék, ideák, gondolatok, matematika, mértan stb. tartoznak. Értékek létrendje. A negyedik, ahová az igazság, szépség, jóság és szentség tartozik. E legutóbbi négy minden egyéb létezőnél tökéletesebb, érvényesebb, maradandóbb, mindenkor mindenütt jelenvaló. A legutóbbi négy között: igazság, szépség, jóság, szentség — az elsőnek említett igazság — a másik háromnak ismét alapját képezi, magán hordja. Ez tehát végelemzésében a létrendeknek és az összes létezőknek az alapja, hordozója. Az abszolút igazságnak: az Isten világra való kiáradása. Embert igaznak nevezni a legszebb kitüntetés, a legnagyobb felmagasztosítás.

Szent József hónapjában egyleteinkben sokat beszélünk égi védőnkéről. De ha az emlegetésen kívül komoly hasznát is akarjuk venni a Róla való elmélkedésünknek, keltegensünk magunkban minél többször igényt arra a jellemzésre, amiben a Szentírás példaképünket, Szent Józsefnek jellemezte: igaz embert. Próbáljunk igaz emberekké lenni először saját magunk lelkiismerete előtt. Ne szégyenítse meg lelkiismeretünket annak a felismerése, hogy ravaszság, ármánykodás, fondorlat, képmutatás férkőzött hozzánk, ütközik ki szemünkből, ajkunkról. Bármit mond is a világ, bárhogy ítéel is meg minket, bármit ígér is, hogy az igaz útról, az igazság útjáról letérjünk, tartsunk ki szilárdan lelkiismeretünk által patentírozott igaz voltunk mellett.

S keressük a világon, körülöttünk, közéletünkben, azokat az embereket, akikre ráillik ez a szentjózsefi jellemvonás: igaz ember, igaz emberek. Ezeket tiszteljük, ezek-

hez ragaszkodjunk, ezeket kövessük és ezeket emeljük vezérekké.

A fentebb említett filozófiával elgondolás azt mondja, hogy végső elemzésben a jóságnak, szépségnek és szentségnek is alapja, értelme és magyarázata az igazság. Hiszünk is, hogy valóban csak akkor lehet valami szép, ha az igaz is és akkor lehet jó, ha jósága, tehát erkölcsisége az igazságnak megfelelő. Az igazság tehát komoly, hatékony és áldásthözó szépséget és jóságot hint, termel maga körül, vagy magából. Az igaz ember a szépséget, jóságot és a szentséget is birtokolni fogja. Az igaz ember szeméből, ajkáról, kézfogásából szépség is, jóság is, szentség is árad felénk.

Istenem, micsoda nagy boldogság lenne a világ számára, ha sok-sok ilyen szentjózsefi igaz ember járna útjain, hivatalaiban, előadószatalainál, szószékein, családi házaiban, politikájának területén. Most sokszor mondogtjuk: milyen gyönyörű ez a világ! Valóban földi paradicsom! Csak az emberek azok, akik ezt a gyönyörű földi paradicsomot egymás számára sokszor pokollá varázsolják. De ha igaz emberek tartanák vállukon, szívükön és akaratukban a világ sorsát, hogy lefejténék róla a hazugságnak, fondorlatnak, árulkodásnak, hamisságnak szügenteljes lepleit, s hogy telehínték a világot igazi egyedül valódi, elmúlhatatlan, örökké tartó s valóban boldogító szépséggel, jósággal, szentséggel.

A szentjózsefi legényegyleti példakép tagjainkon ütközzék ki ez „igazi ember” minta é s lelkilete. Ha a legényegyleteknek a názáreti ház a mintaképe, akkor legyének valóban názáreti ház: „igaz ember”. Szent József-utódok neveljék a kicsiny Krisztus utódit, testvéreit, hivatás-társait, darabkáit, Krisztust-értőkéké, Krisztust-követőkéké.

**Legszebb Husvétii ajándék
a legényegyleteknek:**

MIT ÜZENNEK A CSILLAGOK

Ára 2.— P.

Szociális szellem.

A szocializmus szavát, jelentését a gyakorlatban megszűkítette a világ s föntartotta egy fogalomnak a kifejezésére. Szocializmus ma általában annyit jelent: proletársors megszüntetése, az anyagi javak igazságosabb elosztása, a kevés gazdag és a milliós szegény sorsa közt tátongó űr kitöltése. Szóval anyagi javak juttatását jelenti, anyagi javakkal való operálást.

Pedig a szocializmus helyes értelmezése sokkal tágabb körű. Socius latin szó, magyarul annyit jelent, mint: felebarát. Szocializmus tehát eredetileg felebaráti szeretetet jelent. A kereszténységnek nagy s első, Krisztus által adott alaptörvényét: „Szeresd felebarátodat, mint önmagadat!” Ez a szocializmus elsősorban szociális szellemet jelent. A felebaráti szeretet szellemét: hitet, engedelmességet, akaratot, érzést, érzelmet, törekvést, történetet, munkát, szenvedést, áldozatot. Az anyagi javak juttatása az anyagi javak birtoklásában fennálló feneketlen űr megszüntetése csak következménye mindannak, amit főntebb a szociális szellemről elmondottunk. Ahol nincs szociális szellem, ott hiába epedjük a szociális anyagi javakat, hangoztatjuk a proletársors megszüntetését, várjuk az igazibb, szebb, szentebb világot.

A szociális szellem nemcsak szülője az anyagi javaknak, az anyagi javak igazságos elosztásának, de hordozója is egyúttal, biztosítéka és az anyagi javakkal való bánitadás eszköze és az anyagi javak megnyerése után a segítségükkel előálló szebb életforma szülője, fenntartója.

A szellem gyakorlati értelemben: ész és akaratot jelent. Mivel szellem: kiművelt ész és erkölcsileg kiművelt akaratot jelent. Az ész számára sok-sok gondolatot, ismeretet, gondolkodás és ismeretszerzés útján ítélmi tudást, következtetni tudást. Az akarat számára erőt, önmagamat és a rámható világot fegyverezni, önmagamból és a rámható világból, ha kell, ezer akadályon keresztül is, teremteni, alkotni. Egészséges szellem tehát, az észnek és akaratnak gazdagságát, kultúráját jelenti. Ahol ez a kultúra hiányzik: ismeretgazdagság (igazság), erkölcsi akaratérő (jóság), ott az anyagi javak megszerzése, megtartása, vele való élni tudás, belőle származó magasabb életszint bizonytalanná válik, sőt legtöbbször elérhetelenné.

Mikor tehát mi szocializmusról beszélünk, nem pusztán csak az anyagi javakra gondolunk, de a hozzávaló szellemet is követeljük. Követeljük a szociális kultúrát: az igazság szellemét (ész, ismeretgazdagság, gondolkodás) és a jóság szellemét (az örök törvénynek megfelelő, tehát erkölcsi cselekedeteket).

Közéletünkben a gazdasági átállítás korát éljük. Őrségváltást. Ezen őrségváltás során már tapasztalatokat is gyűjtöttünk s ezen tapasztalatok azt mutatják, hogy ahhoz, hogy a gazdasági pozíciókat mi, keresztények átvehessük, anyagi javakra, tőkére van szükségünk. De azt is láttuk, tőke magábanvéve nem elég, mert hozzáértés, rátermettség, szellemi felkészültség, gazdasági szellem, kereskedői szellem nélkül nemcsak az átvett pozíciót vesztem el, de esetleg a szerzett és beléhelyezett költséget is. Tehát legelőször olyan fontos a hozzáértés, a felkészültség, a szellemi rátermettség; a szellem, mint az anyagiak; a tőke.

Ugyanez áll általában az egész világ szociális átállításáról. Nem elég a javaknak diktatórikus átállítása, hanem éppoly fontos melléjük a szociális szellem teljes bőségű kikeltése, kinevelése.

A Legényegylet százszázalékos története azt mutatja, hogy a szociális mult anyagi értelemben vett területén a Legényegylet százszázalékban megtette köteleességét. A céhvilág összeomlása után utcára dobott munkásifjakat fölkarolta, számukra otthont épített, beléje családi életet varázsolt, mellé internátusokat épített, munkabahelyezésről, önállósításról, betegségről, hozzátartozójának halálesetéről gondoskodott, vándorlási lehetőséget biztosított, minden egyes tagjának egy egész világszövetség erejét, teljesítő-képességét állította szolgálatába. De ugyanilyen értékű munkát végzett tagjainak szociális, szellemi kultúrája területén. Erő ehhez a tevékenységéhez abból a sírból áradt, melyet a legényegyletek gyönyörű kölni központi temploma rejt magában: alapítójának, Kolpingnak sírjából és templomából. Annak a Kolpingnak az életéből és hagyományaiból, akit Ketterel együtt a legnagyobb katolikus szociálfilozófusnak és szociálpedagógusnak neveznek.

Új nemzeti szociális világrend születik. Neveljenek e nagy tradíciójú Katolikus Legényegyletek e szentelt országban ez új szociális rend részére a szociális szellem teljességével, igen gazdag kultúrájával kiképzett apostolokat, vezetőket.

HUSVÉT.

Írta: Ifj. FERENCZ JÓZSEF.

Husvétvasárnapok... Felhők futó árnya miért hozza eszünkbe gyermekségünk félnék, titokzatos, borzongással telt imáját? Valaha ott álltunk, Te is, én is az ablaknál, Husvét előtt és készültünk a szentgyónásra. Átjárta a mi lelkünket is futó felhők árnya, a bűn... készültünk a templomba, hogy az is letisztuljon.

Sok nehéz bűn nyomta le a vállunkat. Letérdeltünk, úgy néztük a tavaszi szélben futó felhő árnyékát. Tiszta, smaragd színű lett utána a friss mező, rásütött a nap.

Ilyen lett ünnep reggelére a lelkünk. Készülz-e, test-

vér, számadásra ünnep előtt a magad lelkével?! Elég bátor vagy-e még hozzá? Hallod-e az Ur hívását a köznap élet zsvaja mögül? Talán hallod is. De itt is korlát, ott is korlát: a magad élete a hiúságod, a keserűséged, csalódások, gondok, kiábrándulások és mindenféle... Vagy egészen eltévedtél már az élet nagyvásárán és nem találsz meg többé az Ur ajtaját?!

Ha élni akarsz, akkor menzd meg magad, mert ha idáig ismeretlen utakon jártál és sötétségben botorkáltál, most itt az alkalom és térj jó útra, hisz mindnyájan Krisztus után vágyódunk, mert boldogulni akarunk, de nem találjuk az utat, amely Krisztushoz vezet. Legényegyleti Testvérek, itt van az idő, készüljünk a husvétii szentgyónásra és áldozásra!

Lásd, valamikor olyan szép és ártatlan kisfiú voltál, olyan jó volt annak lenni, hogy most is legszebb álmaidban ennek álmodod magad. De az a kisfiú meghalt benned százszor. Odalett a minden: a szépség, a jóság, a csoda... Ma itt állsz a világban megtépázottan és hervadtan... Még az Alleluját is elfelejtetted... Pedig jönnek újra a felhők és eszünkbe hozzák az életdarabkáink legszebbjét: az ártatlanságot.

Te elfelejtetted a csodákat, de a csodák nem lettek hütlenek Hozzád. Ma is várnak, hogy visszahívjanak a lelki szépség tündérbirodalmába, hogy újra az ártatlan-

ság köntösébe öltöztessenek. Kelj fel és járj... Ezt hallod ma mindenütt. Ezt zúgják a nekihuvsvétosodó harangok, ezt zenéli a bőjti szél, ezt szomjazza a lelked. Az Ur szava zeng mindenben, csak Tebenned nem talána visszhangra?! Kelj fel és járj! Menj és tisztulj meg, hogy a husvét egy boldog embert találjon Benned és Te is nagyon boldog légy!

Hallod? Már zúgnak a husvétii harangok, már idehallik a hangjuk... Járj Te is: Isten gyermeke, a teremés koronája, te gyarló, de felemelkedni tudó ember!

A munkásifjúság szociális helyzete a fodrásziparban.

Az elmúlt dékáni értekezleten Pintér atya többek között azt a kérdést is felvetette, hogy jó lenne, ha egy kis értekezést írának a munkásifjúság helyzetéről. Én úgy gondolom, minden ifjú a saját szakmájának ügyét-baját ismeri legjobban, tehát magam is erről szeretnék beszélni.

Talán nincs még egy szakma, ahol annyi égetős megoldatlan kérdés várna elintézésre, mint minálunk. Hozhatnak szociális intézkedéseket az iparban, a kereskedelemben vagy bárhol, a fodrászatot ez sohasem érinti. Az egészen az az oka, hogy mi üzlet-helyiségben folytatjuk az ipart, s így, ha kereskedőkről van szó valami intézkedésben, akkor iparnak minősülünk, ha az iparosság sorsán enyhítenek, akkor mi üzletesek vagyunk. Végeredményben vendéglátó iparok közé vagyunk sorolva, de ugyanakkor a pincérek már régen megkapták a 8 órás munkaidőt s a százalékrendszer, a fodrászat azonban még ezt sem tudta elérni. Sajnos, tisztában vagyunk vele, hogy egyelőre nem is tudunk ezen változtatni. Nem vagyunk „termelő ipar” s mint gazdasági tényezővel nem kell számolni létezésünkkel. Éppen elég nemzetgazdasági probléma van, amit meg kell oldani az élelmelés, ruházat, kereskedelem terén, ami mind elintézésre vár.

Pedig a fodrászifjúságnak igen nagy problémája a szabad idő hiánya. Egész nap az egészségtelen zárt helyiségben tartózkodik, ahol mindenféle szagok, gőzök és gázok vannak. A vashullámításnál a gyengébb vagy erősen zsíros hajak sütésénél rontja a tüdejét, a víz hullám száritásától pedig az üzleti levegő telítődik a vízgőzökkel, ami valósággal kiszívja az erőt az emberből. Példa erre az, hogyha valaki gőzfürdőben volt, egészen legyengül utána, mert a gőz teljesen kiszívja az erejét. Azzal érvelnek, hogy az a munkás pihen eleget, hiszen előfordul, hogy órák hosszat nem dolgozik semmit s különben is könnyű munkája van. De hát, édes Istenkém, csak be kell menni reggel 7-re vagy fél 8-ra, s ha késik az a munkás, kapja a szidást és este 7 óras zárás mellett sokszor nyolcig is ott van, akár sok munka volt egész nap, akár nem. Szóval akárhogy csűrjük-csavarjuk, le van kötve egész nap, s ennek tetejébe igen sok munkás — köztük jómagam is — pestkörnyéken laknak, ez plusz két óra utazás még a tetejébe. Hány-szor szerettem volna szertornának meg hasonló sportoknak nekifogni, de sohasem értem oda a tréningekre idejében, azután esti tanfolyamokra, ahol egy kissé magasabb kultúrához jutottam volna. Ezek

azonban mind 5 vagy 6 órakor kezdődnek, én pedig 7—8 felé szabadultam. Mert hiába, az üzletbe jönnek-mennek, ott nem lehet koncentrálni a figyelmet elvont dolgokra. Nagyon fájó az is, hogy soha kétnapos ünnepünk nincs, mert egyik nap nyitva kell lenni. Milyen rosszul esik, mikor hallom, hogy barátaim kétháromnapos túrákra, utazásokra mennek, s én soha nem juthatok el azokra a helyekre. Az évenkénti esetleges egyhetes szabadság nagyon rövid dolog, s legtöbbszörre nem is jön össze annyi pénz, hogy azt teljes mértékben ki tudnám használni. Ahol két segédnél kevesebb van alkalmazásban, ott nem is kötelesek adni a főnök szabadságot.

Nagyon éget bennünket a borraivalókérdés is. Ennél lealázóbb dolgot nem is tudok elképzelni. De ha tárgyilagosság akarunk lenni, úgyis vannak kezelése a fodrászok, lealázóan és lesajnálkozóva. S ezt szükségszerűen az hozza magával, hogy az ember rabszolgamódrá kénytelen hajlongani nyomorúságos fillérékért, mert a fizetés egész minimális összeg. Ugyanakkor megállapított dolog, hogy a munkánk a művészetek közé tartozik, mert hiszen valósággal alkotunk, formálunk kell a haját s felépíteni, mint egy szobrásznak. Ezzel szemben tény az, hogy amikor mindennek konjunktúrája van, pang a mi szakmánk az egész vonalon, s rosszabb a kereset, mint azelőtt.

De be is fejezem, mert nem érnék soha a végére, s nem tudom, már így is nem túl hosszú-e. Végeredményként le kell szögezmem, adjanak a fodrászifjúságnak is szabadidőt, hogy testét-lelkét művelhesse, s ne legyen fizikailag és szellemileg deformálódott, magából kivetkőzött korcs. Csak egész egyszerű természetes emberi jogokat kérünk, mert az egész szociális helyzetünk a mélyponton van.

Isten áldja a tisztas ipart!

A MUNKÁS IMÁDKOZIK

Legényegyletek imakönyve.

Nagyvárad közgyűlés

Hagyományos Szent József-napi ünnepségével kapcsolatosan, vasárnap délelőtt tartotta meg a Római Katolikus Legényegylet évi rendes közgyűlését. Délelőtt 10 órakor dr. Tempfli István igazgató mondott ünnepi szentmisét a Szent László-templomban, amelyre a tagok zászló alatt vonultak fel és közös szentáldozásban vettek részt. Mise alatt Tempfli igazgató nagyobb beszédet mondott a legényegyletek hivatásáról és az új magyar ifjúság szellemiségéről. Beszédében Szent Józsefét állította példaképül a magyar kereskedő- és iparosifjúság példaképéül. Hangoztatta, hogy csak olyan ifjakra bízhatjuk reá a Haza sorsát a haretereken és a belső arcvonalon is, akik felülte vannak a vallásos és nemzeti gondolatól. Ezt a gondolatot pedig közel egy évszázada már, hogy Kolping kezdeményezésére az akkor feltörő marxista törekvések ellensúlyozására a legényegylet képviselte leginkább és belevitte az iparos és kereskedő közéletbe.

Mise után zászló alatt vonultak az egylet pártoló és rendes tagjai a legényegyletbe, ahol a Hiszekegy elhangzása és Mellau István pápai kamarás, egyházi elnök megnyitó szavai után kezdetét vette a közgyűlés. Különböző beszámolók után Mogyoróssy Győző jegyző ismertette az elmúlt 1941—42-es munkaév történetét.

A beszámolóiból megállapítható, hogy a háborús hangulat ellenére is — ha kifele nem is tudott nagyobb megmozdulásokat csinálni az egylet — belső életében változatlanul a meg nem alkuvó keresztény világnézet és a nemzeti öntudat ápolását fejlesztette. A hétről-hétre megtartott ifjúsági összejöveteleken magyar történelmi és földrajzi, világnézeti, egészségügyi, valamint jogismereti előadásokat tartottak. Az év folyamán ifjúsági vezetőképző tanfolyam is volt. A Kolping-Egyetértés labdarúgó szakosztály is szépen működött, amennyiben a kerületi bajnokságban

Glattfelder püspök úr és Bálint képviselő a szegedi Legényegyletben

A szegedi Katolikus Legényegyletek kedden este díszgyűlést rendeztek Szent József tiszteletére az alsóvárosi kultúrházban. A díszgyűlést templomi ünnepség előzte meg az alsóvárosi templomban.

Az este 8 órakor kezdődő díszgyűlésnek az adott külön jelentőséget, hogy az erdélyi legényegyletek néhány vezetőjének kíséretében eljött arra Bálint József, Kolozsvár országgyűlési képviselője, az ottani legényegyletek elnöke, aki beszédet mondott a szegedi ifjúság előtt.

A zsűfólasig telt teremben megjelent dr. Glattfelder Gyula megyéspüspök is, aki Kaposy Gyula püspöki tanácsos, egyházmegyei elnöknek a díszgyűlést megnyitó szavai után rövid beszédben örömmel üdvözölte az erdélyi vendégeket és a nagyszámban megjelent legényegyleti ifjúságot. Lelkesedés tölti el a szívet — mondotta a megyéspüspök —, amikor látja, hogy a munkásifjúság megérti a hívó szót. Rámutatott, hogy a munkáskérdés nem kizárólag bérkérdés. Az elegendő bért kétségtelenül meg kell adni

az I. csapat a harmadik, míg az ifjúsági csapat a második helyre került.

Ezután Mellau István egyházi elnök felkérésére Fábian Ferenc délkerületi titkár emelkedett szólásra. Tolmácsolta a szegedi legényegyletek üdvözlését és lelkes szavakkal buzdította a megjelenteket a további munkára. Beszédében hangsúlyozta, hogy tekintettel a mai háborús időkre, még fokozottabb munkára van szükség, hogy a legényegylet hozzá tudjon járulni Nagyvárad arculatának megváltoztatásához, amely jelenleg még a nem nagyváradiai előtt is láthatóan magánviseli az elmúlt esztendő szellemiségének nyomát. „Bele kell vinni az iparos és kereskedő-közéletbe Kolping szellemét, azt a harcos és megalkuvás nélküli szellemet, amely forrása volt a magyar iparos-és kereskedő-ifjúság szellemi újjáéledésének”. Hangoztatta még, hogy a szabadság, testvériség, egyenlőség megcsúfolt eszménye helyett állítsuk vissza a krisztusi alapokon nyugvó szabadságos testvériséget, amely egyben egyenlővé is tesz bennünket, mert az isteni törvények megtartása és az azokhoz való alkalmazkodás mindenkire egyformán kötelező és nem gátol bennünket az igazi értelemben vett szabadságban sem.

Fábian Ferenc beszédét nagy lelkesedéssel fogadta a közgyűlés. Utána sor került a tisztújításra. A tisztikar nagyrészt a régi maradt, csupán Papp Ferencet választották meg elnökhelyettesé, Dvorszák Lajost és Vindis Zoltánt ügyvezető-elnökké, Tóth Sándort a közművelődési és Rác Jánost a missziós szakosztály vezetőjévé.

Jelinek Géza világi elnök zárószavaival és a Himnusz eléneklése után a népes és mindvégig lelkes hangulatú közgyűlés végetért.

Délután 5 órai kezdettel kultúrünnepélyt rendezett az egyleti ifjúság, amelyen nagyváradai vonatkozású vetített képi előadást tartott Tóth Sándor, az idegenforgalmi hivatal tisztviselője. Schuller Márta, Schmidt Béla és ifj. Kiss B. László zeneszámokkal működtek közre nagy sikerrel.

minden munkás számára, de a munkáskérdés csak akkor van megoldva helyesen, ha anyagi helyzete mellett lelki helyzete is rendezve van.

— Legyetek mindnyájan apostolai a szentjózsefi szellemnek — mondotta a püspök —, amely a műhelyből is szentélyt csinál.

Beszéde végén áldását adta a díszgyűlés résztvevőire.

Bálint József országgyűlési képviselő a magyarság sorskérdéseivel foglalkozó beszédében ismételte azokat a kérdéseket, amelyeket az erdélyi katolikus legényegyletek a román megszállás 20 esztendeje alatt átéltek a magyarság megtartásáért. Felhívta a figyelmet ezzel kapcsolatban azokra a feltételekre, amelyeknek betartásával a mai körülmények között megtarthatjuk magyarságunkat. Első és legfontosabb feltételnek a független országot jelölte meg, majd arra hívta fel a figyelmet, hogy vannak földi barátaink, akikkel együtt menetel most nemzetünk, de nem szabad megfeledkeznünk égi patrónusainkról sem, így a munkásifjúság Szent József-jéről, valamint a magyarság szentjeiről, akik az Uristen trónusa előtt eszközlik ki számunkra a boldogabb jövőt.

Az én csillagaim...

Kicsit furesán hangzik, de mégis be kell vallanom, hogy mi vidékiek majdnem irigy szemekkel néztünk a Központ felé. Szerettünk volna mi is részesei lenni azoknak a gondolatoknak és irányításoknak, amiket a Központ agilis elnöke, vitéz Pintér József hétről-hétra a hétfői esteken szeretett fiainak szétsugároz.

Valahányszor hallottuk vidéken, mindig gazdagabbak és többek lettünk. Ilyenkor jutott eszünkbe az az irigy gondolat, amit az előbb bevallottunk. De már nem irigykedünk. Ezek a szép eszmék, az a kikristályosodott világnézet, az a szívvel átfűtött igazi krisztusi és Kolping gondolat itt van előttünk, mindnyájunk közkincsévé vált, mert könyvalakban jelent meg a sokat látott és tapasztalt, csak a fiainak élő elnök-anya könyve: Csillagok az égbolton.

Örülünk mi legényegyleti vezetők, hogy végre kézhez kaptuk azokat a gondolatokat, irányvonalakat, amik nélkül a legényegyleti vezetés csak bizonytalan tapogatózás volt azon a területen, ahol mindent biztosan kell tudni.

Nincs gondunk már a heti gyűlésekkel. Egy praktikummal teleszótt vezérkönyvet kaptunk, amit remélünk, hogy sikerrel fogunk használni. De örülhetnek a legényegyleti tagok is, mert ezeket az eszméket és szent gondolatokat, a nagy életbe való elirányítást nem felejtik el, ha fellepozzák ezt a könyvet, akkor sem, ha eltávoznak a körünkől, ha közéleti szerepet játszanak már, mert mindig visszatérhetnek hozzá és felidézhetik önmagukban mint a vitéz nemzetek őseik szellemét.

Csillagok az égbolton — ragyogjatok és fényeskedjétek minden legényegyleti tag egén, mert biztosan tudom, hogy minden egyes, minden egyleti vezető férfi és magára valamit adó tag ezeknek a csillagoknak a fényénél fogja nézni a világot a mi jó, kedves elnökünk és atyánk könyvének segítségével és útmutatásával.

Legyen minden legényegylet asztalan a húsvéti ajánlékok között az első: Csillagok az égbolton!

ROMHÁNYI TIVADAR
budafoki világi elnök.

A szarvasi Legényegylet évfordulója.

Megalakulásának hároméves évfordulóját ünnepli a szarvasi legényegylet 1942. év április 2-án. Egyesületünket Holecz István káplán nehéz és fáradságos munkája árán alapította.

Három évvel ezelőtt, egy vasárnapi mise után a templom előtt hozzám lépett egy régi barátom, akit az iskola padjai elhagyása óta már alig ismertem és a következőket mondotta: A tisztelendő úr kérésére holnap, hétfőn este 7 órakor jelenjek meg a katolikus emeletes iskolában megbeszélésre, mely megbeszélésen többen veszünk részt. Semmi kibúvást nem keresve, a találkozó előtt megígértem, hogy kérésének eleget fogok tenni. Ekkor különös érdeklődés fogott el engem és igyekeztem az említett időben és helyen megjelenni.

Főtisztelendő úrral én és két régi barátom találkoztunk. A lelkiatya társaságában először vonakodva viselkedtem, mert nekem ilyen emberrel régen volt dolgom. Azonban az első találkozás bátorságot öntött belém, mert láttam azt, hogy a magas feljebbvalóm igen szívesen lát és keresi többek ragaszkodását és szeretetét is.

A lelkiatyánk kedves viselkedését érezve velem szemben, munkába léptem ettől a naptól. Az első esetben jelenlevő három legény a jövő hétre még három legényt hozott magával és így kezdődött a legényegyleti tagok toborzása. A megszaporodott tagok április elején elérték azt, hogy egyesületi formáját megkapja és megalakuljon. Ünnepség keretében szentmisén letettük legényegyleti fogadalmunkat, majd közös szentáldozáson vettünk részt.

Egyesületünkben a hetigyűlések dús programmal vannak tartva. Gyarapodtunk erkölcsileg, mert éreztük azt, hogy mások lettünk, mint voltunk.

Holecz István távozása után az egyesület vezetését Kiss Sándor, majd dr. Hosszú László káplán vette át, akit dr. Ópalotay János hitoktató követett. Dr. Ópalotay hitoktató elnök úr sok áldozatot és odaadó munkát vitt vezetésére idején. Az ő rendezése alatt 1940. év szeptemberében színrehoztuk „A magyar nóta a véncigány” című 3 felvonásos komédiát, míg 1941. év márciusában

négyizben mutatta me „A negyedik parancsolat” című népszínművet.

Egyesületünk jelenleg Tóth Imre tisztelendő elnök úr vezetése alatt áll, a tagok meleg szeretetének körében. Az alapító elnökhöz híven, minden szeretetét érezzük. Egyesületünk ma is — úgy, mint alapítása idején — páratlan atyát kapott és a tagokkal együtt példásan dolgozik mindnyájunk örömére.

1941. év novemberében elnök urunk rendezésében színre adtuk „Férjhe zadom Beleznaý lányát” című operettet. 1942. év február 8-án újabb előadással kedveskedhettünk Szarvas közönségének. Ez alkalommal „A királyné rózsája” című operettet adtuk elő. Mindkét alkalommal példás erkölcsi és anyagi sikere volt legényegyletünknek.

1942. év február 8-án tartottuk évi közgyűlésünket, mely alkalommal egyesületünk új tisztikar megválasztásával ismét munkára kész, erős vezetőket kapott.

Megválasztott tisztikarunk a következő:

Fetzer József esperes plébános egyh. elnök, Tóth Imre káplán ügyvezető elnök, Kiszal Altal világi elnök, Demeter György gondnok, Benke György pénztáros, Vitéz Takács István és Nagy Mihály pénztárkönyvi ellenőrök, Rózsa László I. dékán, Báni József és Molesán János II. dékánok, Báni József jegyző, Szarka Máttyás segédjegyző, Molesán János könyvtáros, Juhász József segédkönyvtáros, Árvai Máté, Legyes József, Árvai István, Misák Jenő, Privler Pál, Hegyi József, Nagy János választmányi tagok, Fabó György, Bodzási Pál, Zleszik Máttyás, Kovács János, ifj. Demeter György vigalmi tagok.

Tagjaink egyrésze jelenleg katonai szolgálatot teljesít.

Egyesületünknek külön helyisége, könyvtára és számos szórakozó játéka van. Helyiségünket sok pártoló tag is felkeresi, ahol kellemes szórakozást talál.

A szarvasi legényegylet boldogulásán és virágzásán mindnyájan közös erővel dolgozunk, hogy hasonló munkára tanítsuk utód-tagjainkat és tőlük a méltó megbecsülést érdemeljük. Isten áldja a tisztas munkát!

Báni József

II. dékán és jegyző.

Zalaegerszeg. (Beszámoló.) Keddi gyűléseinken kívül — amiken főtisztelendő egyházi elnökök urunk tart jellemnevelő előadásokat — a tagok minden este egybejönnek az egyesület helyiségeiben, ahol sok szórakozási alkalom várja őket és meleg családi hangulat, November 23-án Katalinbálunk szépen sikerült. Karácsonyra a „Megszületett” c. színdarabot adtuk elő. December 23-án kedves ünnepünk volt a karácsonyfaest, ami szűz családi hangulaton folyt le. Tagjaink megalakították a fűszeres szakosztályt, melynek vezetője Feile Antal lett. A szakosztály már rendezett egy magyar tea-bemutatót. A tisztikarban beállott változás folytán az új másoddekan Szalay József lett, akinek a munkájától sokat várnak a tagok. Januárban egy nagy darabbal: Marika hadnagya c. operettel arattunk fényes sikert. Ebben osztoztak a Napsugarak is, akik szépen látták el a szerepüket. A rendezés nagy munkáját Donnán Kálmán elnök atyánk végezte. Februárban Magyar estet rendeztünk, amin Mendly Nusika és Purits György magyar nótái nyertek sok tetszést. 12 pár magyar palotást mutatott be festől magyar ruhában. A feltámadás ünnepére háromnapos lelkigyakorlattal készülünk Péhm József pápai prelátnak, plebánus urunk bölcs vezetésével, akinek ezúton is hálás köszönetet mondunk az irántunk tanusított szeretetért. Tagjaink közül számosan bevonultak, de újjak is jöttek. Vállvetve dolgozunk a Kolping-eszméért és reméljük, hogy munkánk az Isten áldásával megtermi a szép gyümölcsöt: a szebb és boldogabb jövőt.

Körmeny Aladár dékán.

Siklós.

Még alig egy esztendeje, hogy a miniszteri leirat jóváhagyta egyetlen fennállását és máris örvendetes kezdetről számolhatunk be. Tekintve a mai nehéz viszonyokat, hatalmas lépésnek mondható életünkben az elmúlt év.

Jelen beszámoló az elmúlt év január hó 26-án tartott közgyűlésünköt írja. Már közgyűlésünk napján óriási, nem várt sikert értünk el bemutatkozó, farsangi előadásunkkal, melynek összbevétele 450 P volt. Örültünk az első sikernek. Ez lelkesítőleg hatott az ifjúságra. Felfigyelt

mindenki mozgalmunk hatóerejére és áldásos voltára. Láthatta és láthatja mindenki, hogy itt komoly munka folyik, nagy dolgokról van szó. Nem látjuk az ifjúságot, hanem kultúrát és világnézetet adunk.

Megindult — és mondhatni erős irammal — a lelkes munka. Minden vagyunk egyelőre kis tőke beszerzése volt, hogy tudjunk magunknak kellemes otthont teremteni, ahova szívesen és szeretettel megy az egytelista. Ennek tulajdonítható az aránylag sok előadás rendezése és a szereplési vágy. Így érthető, hogy kissé kellemetlenül érintett bennünket, hogy hosszú készüllet után, virágvasárnapján, az utolsó pillanatban fújták le nagybőjti előadásunkat, tekintettel az ország légóalmi készült-ségére.

Ezt felváltotta egy új örömnapp. Ugyanis május 1-ével elfoglaltuk új otthonunkat, melyet Mehring György választmányi tagunk és egyben s. jegyzőnk tett lehetővé azáltal, hogy Rákóczi-útcái háza egyik felét átalakította az egylet céljainak megfelelőleg. Évi bérletként fizetünk 480 P-t. Egyelőre tíz évre szól a szerződésünk. Hisszük, hogy addig többre visszük és Isten segítségével talán sikerül valami saját helyiséget is szerezni. Ünnepléyes kereszt kifüggesztéssel avattuk fel otthonunkat, melynek ünnepi szónoka Dános Valér főmőrnök, világi elnök úr, magasszárnyalású beszédben állította szemeink elé a keresztet.

Valósággal új élet indult meg az új otthonban. Azóta esténként nagy buzgósággal látogatjuk. Egyleti tartózkodásunk kedvesebbé tételére szükséges volt néhány praktikus dolog beszerzése. Ugymint székek, asztal, játékok, billiárdasztal stb.

Kimagaslóbb eseménynek vehetjük a jún. 22-én tartott „legénynapot”, amikor ünnepléyes tagavatót, bankettet és este táncmulatságot tartottunk. A napközi sikert, sajnos, ismételtén az elsőtétítési rendelet rontotta el. Megriasztotta az embereket és így csak jóval kevesebben jelentek meg esti mulatságunkon. E napon vendégül láttuk pécsi legényegyleti testvéreinket is, akik az ő ünnepeik alkalmából tett látogatásukat viszonozták.

A nyári szünet alkalmával rendez-

tünk egy szencziósan sikerült kirándulást a Drávára és a Zsombokra. Nem voltunk túlsokan, de a hangulat annál nagyszerűbb volt.

Nagy érdeklődés mutatkozott rendezendő szüreti mulatságon iránt, de itt is balszerencse kísért. Midőn már minden kész volt, jött a letiltó rendelet, hivatkozással a háborús hangulatra... Rendeztünk még két táncmulatságot. Egyet karácsony másnapján a közséjünkben levő színtársulattal köröltve, az ő felsegítésükre. Itt tisztán csak 15 százalékot kértünk a tiszta bevételből. Ezt megelőzőleg d. u. 5 órakor „A betlehemi baktér” c. pásztorjátékot adtuk a Női Zárdában. A második táncmulatságunk pedig f. é. január 15-én volt.

Külső és egyben kulturális életünk körülbelül ebben nyilvánult.

Belső életünk keretében tartottunk 27 rendes, 8 ifjúsági tisztikari és 3 választmányi gyűlést. Ugyancsak tartottunk november havában vasárnapi táncdelutánokat, melyen gramofonlemezeken mellett táncoltunk. Éppen ez készítetett arra, hogy régi rádiókat eladjuk és vásároljunk egy új gramofont, s egy rádiót, melybe a gramofont is bekapcsolhatjuk.

Az év folyamán kétszer tartottunk tagvatót: január 26-án és október 19-én. Az első esetben 17 tagot, a második esetben 15 új tagot avattunk. Van 103 pártoló, 55 rendes tagunk. Ebből 10 katonai szolgálatot teljesít. Elköltözött 14. Egy pártoló tagunk meghalt. Három rendes tag családot alapított.

Kvojka Ferenc I. dékán.

Veszprém. Az idei farsangban csak két családi estét rendeztünk az állandó katonai beszállások miatt. Február 15-én volt a farsangi vasárnapi estünk, amely szépen sikerült. Február 22-én a „Vén gazember” került színre. Szereplők közül ki kell emelnünk Temesvári János alakítását, valamint Bognár Piroska nap-sugarca szereplését. Kiténtek még Faludy Jusztinai, Pálffy Gitta, Deák István és Bolvári József. A rendezés Takáts Károly elnök úr érdeme. A tiszta bevételt a veszprémi kálvária javára fordította az egyesület. Január végén 17 tagunk vett részt a Manrézában 3 napos lelki gyakorlaton, László Dezső világi elnök úrral az élükön.

Valahol Oroszországban. . .

Egymásután jönnek a drága zöldszínű lapok valahonnan messzi Oroszországból. A legényegyleti testvéri szeretetnek, a fiatalok baráti hűségének és a nagy magyar egybefogásnak gyönyörű bizonyítékai. Le is közlök egyet a mai napon érkezők közül: Gréczi István felsőköbányai dékán barátomét.

„Isten áldja a tisztet ispart! Moleg szeretettel küldöm üdvözlétem összes Kolping testvéreimnek valahonnan Oroszországból. Már ötödik hónapja annak, hogy elszólított a kötelesség messze idegenbe, de gondolatban mindig odahaza vagyok közöttetek. Minden este sokat gondolok rátok és kérlek benneteket, hogy ti se feledjétek meg a messzi fagyos orosz pusztaságban szenvedő testvérekről, akik áldozatkész őrt állnak a vártán és harcolnak, hogy megvédjék a szent koronát.

Testvéri szeretettel.”

Nagy szívbéli örömmel fogadjuk és olvassuk a kedves üzeneteket. Melen hálánk mellett mi is üzenünk nektek, drága testvérek, Gréczi Istvánok, Horváth Miklósook messzi Oroszországban! Üzenjük, hogy mi is nézzük idehaza a csillagokat és szologatjuk őket, kérjük őket, hogy sugározzák, ragyogják rátok messzi Oroszországban mindazt, amit mi idehaza értetek bejűjük imádkozunk. Ragyogják rátok üzenetünk, hogy mi idehaza próbálunk őrt állni értetek, érdekeitekért, hozzátartozóitokért, jövőtökért. Ragyogják rátok a rájukbízott féltő szeretetünket. Mondják el nektek, hogy mi mindnyáján idehaza fiatalok és öregek készen állunk arra, hogy ha szükség lenne rá mindnyáján haladéktalanul masirozunk mellétek, sokasítsuk számotokat, növeljük erőtöket mindnyájunk drága kicsi családjának, mindnyájunk drága nagy közös családjának: fajtánknak, nemzetünknek, Hazánknak, függetlenségünknek, szabadságunknak biztosítására, virágzására, boldogságára.

Ezt üzenjük nektek a csillagos égen!

Kolozsvári legényavatás

A kolozsvári kat. Legényegylet 1942 márc. 22-én avatta fel új tagjait az ósrégi Szent Mihály templomban, amikor a régi tagok is megújították ünnepélyes ígéletüket.

A kat. legényegylet tagjai napok-al azelőtt készültek az ünnepélyes pillanatra. Március 19, 20 és 21-én háromnapos lelki előkészület, lelki-gyakorlatban csiszolgatták lelküket. A lelki-gyakorlatokat Bálint József legényegyleti elnök, orszgyűl. képviselő vezette.

Március 22-én, vasárnap zászlójuk alatt, ünnepi menetben vonultak a főtéri Szent Mihály templomba, ahol a féltizenkettős szentmisén közös szentáldozást végeztek, majd letették az ünnepélyes ígéletet.

Szentmise után az egylet Brassai-u. 5. szá. alatti helyiségébe vonultak a tagok, ahol szeretetreggelit fogyasztottak el. Anka Ferenc másod dékán a tagok nevében üdvözölte az egylet elnökét nevenapja alkalmából és átnyújtotta neki a tagok kedves aján-dékát.

Délután 5 órakor Szent József ün-nepélyre gyűltek össze a tagok és

vendégek az egylet helyiségében. A Szent József tiszteletére rendezett ünnepély műsorát Lehőtz József, a Baross Szövetség elnökének rövid beszéde nyitotta meg. A keresztény magyar iparos mai életét, küzdelmét s ezzel kapcsolatban a kat. legényegyletek nagy fontosságát hangoztatta. Gergely István szavatai mély hatást váltottak ki. Mécs és Reményik költeményeket szavalt nagyszerrű átérzéssel. Szűnni nem akaró taps jutalmazta. Bálint József elnök orsz. gyűl. képviselő ünnepi beszéde Szent Józsefről, mint az iparosmunkásság védőszentjéről s a legényegyletek nagy patrónusáról szolt. A kat. legényegylet zeenkara szép felkészültséggel Zattler Sándor karmester vezetése altt több számmal hódolt Szent Józsefnek. Anka Ferenc másod dékán beszédeben sikeresen kapcsolta össze március 15-ét a szabadság magyar ünnepét, márc. 19-el Szent József ün-nepével. Mind a kettő tavaszt, megújulást, megújódást, erőt, munkát, igazságot, szabadságot jelent. A jól sikerült ünnepélyt a himnusz elének-lése zárta be.

Ugy hírlík, hogy a kolozsvári kat. legényegylet április hónapban ün-nepeli meg fennállásának 15 éves év-fordulóját.

Nyíregyháza. Ezidőszertint 25 aktív taggal működik egyletünk s a Kath. Otthon helyiségében vagyunk, hol 1.6 x 6-os szoba áll rendelkezésünkre s ebben a kis helyiségben egyleti életet folytatni nem lehet. E helységért havi 50 P lakbért fizetünk, ezenkívül (a téli hónapokban) fűtés, villanyszámla, takarítás ismét 50 P. Ez a kiadás oly nagy, hogy az egylet tagjai a legnagyobb erőfeszítés-sel tudják csak összeszedni a rávaló összeget. A gyakori másodelnöki változás is káros hatással van egyleti életünkre. Egyleti létfenntartásunk fő alapköve elnökünk, **Török Dezső esperesplébános kanonok úr**, aki évi 200 P készpénzzel s némi tüzelővel támogatja egyletünket. Egyletünk a téli két farsangi hónapban három szigorúan zártkörű családi estet szokott tartani, nagyon szép erkölcsi és gyenge anyagi sikerrel. Ezenkívül minden hónapban egy-két kultúrdélutánt tartunk. Ezek a kultúrdélutánok jellem-zik az egyletnek fejlődni való akarását, amennyiben olyan témájú szin-darabokat rendezünk, mint pl. Tiburtius, A bor, vagy az Abbé című színművek. Ezenkívül apróbb egy-kétfelvonásos szindarabokkal s értékes tárgyú előadásainkkal szórakoztatjuk a meglent vendégeinket. Mindezek arra engednek következtetni, hogy ha egyletünk megfelelő helyiségekkel rendelkezne, rövid idő leforgása alatt háromszorosra emelkedne tagjaink létszáma. Ha módot tudnánk találni arra, hogy egyletünk megfelelő helyiségekkel rendelkezzen, akkor nem maradna el egyletünk a nagyobb városok egyleteinek hírnevétől. Az említett akadályok azonban gátolják egyletünk fejlődését. Bízva egyletünk munkás tagjaiban, reméljük, hogy ezen akadályokat leküzdve oda emeljük egyletünket, ahol egy jóhírnevű kath. legényegyletnek állania kell.

Szabó Sándor.

Sátoraljaújhely. Egyletünk 1935. év óta működik. Ma Sesták László II. elnök úr vezetése mellett mintegy 25 rendes taggal dolgozunk. Tagjaink közül 10 katonai szolgálatot teljesít, köztük Vocskó József I. dékánunk is. Heti gyűléseink programját az önképzés tölti ki. A fiúk sokat szavalnak és szerepelnek. Február 1-én Csíte Károly Legényfurfang című darabját adtuk elő szép eredménnyel. Bevalljuk, hogy nem is számítottunk ekkora érdeklődésre. Valamennyien szívvel-lélekkel legényegyleti tagok vagyunk és minden erőnkkel iparkodunk szebb életet teremteni.

Február 22-én este 6 óraker szék-házának nagytermében hatalmas érdeklődés mellett tartotta meg újra alakuló közgyűlését és tisztújítását a Szabadkai Katolikus Legényegylet.

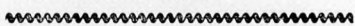
Az 1885 évben alakult egyetünket, mint ismeretes, a szerb hatóság 10 évvel ezelőtt beszüntette és székházát elkobozta. A felszabadulás után a régi legényegyleti tagok összefogtak és újból életre keltették az egyelet s Krisztus Király ünnepén székházukat el is foglalták. Most a hatóság felszólítására újjáalakultak, s a régi alapszabályuk helyett a Központi Katolikus Legényegylet alapszabályát vették át és fiókegyetként alakultak újjá.

Az alakuló évi tisztújító közgyűlést Ágoston Miklós vikárius, elnök nyitotta meg lelkes beszéddel és utána Mamuzsich István újjászervező elnök ismertette a Központi Katolikus Legényegylet alapszabályát és indítványozta, hogy annak fiókegyetként alakuljanak újjá. Az indítvány nagy lelkesedéssel fogadta el a közgyűlés s utána az újjászervezés küzdelmeiről számoltak be s arról a lelkes munkáról, amelyet az öreg tagok végeztek, hogy az elkobozott székházban újból bevonulhasson a szabadkai legényegylet és megkezdhesse áldásos tevékenységét. Az értékes beszámolókat végeztével a tisztújítást ejtették meg. Sztrilich Károly káplán II. elnök jelentette be, hogy az egyházi hatóság Ágoston Miklós vikáriust állította az egyelet élére és segítő társul, azaz II. elnökké Sztrilich Károly s. l elkésztt nevezte ki. Világi elnök lett: Kapiszta Simon, pénztárosok: Rigó Ferenc és Kohajda Ferenc, számvizsgáló biz. elnöke Mamuzsich István, gondok Hegyi István, I. dékán Hnisz Károly, II. dékán Farkas József. Választmányi tagok: Bárányi Jenő, Katona Pál, Lagner János, ifj. Hunyi Mihály, Novák István, Király Mihály, ifj. Balázs-Piri Ernő, Szalay Károly. A választás után Fábian Ferenc délkerületi titkár szóllalt fel és felszólalásában hangoztatta, hogy mert háború van, éppen azért kell élénk legényegyleti életet teremteni és minden erőnkkel felfegyverkezni szellemi fegyverekkel, mert a háborút nemcsak a katonák, hanem a belső front is elveszítheti, de meg is nyerheti. Az élénk és népes közgyűlés Ágoston Miklós elnök zárószavai után a Magyar Hísekegy elmondásával ért véget.

Szavátai keresztfelirat

Szavátán, az egyik erdei út mellett áll egy fából faragott Krisztus kereszt, melyre a Jézusfaragó ember ezeket a sorokat véste:

Ti neveztek engem Mesternek
És nem kérdeztek engem.
Ti neveztek engem Világosságnak
És nem láttok engem.
Ti neveztek engem Utanak
És nem jártok engem.
Ti neveztek engem Életnek
És nem kerestek engem.
Ti neveztek engem Bölcsnek
És nem követték engem.
Ti neveztek engem Hatalomnak
És nem kértek engem.
Ti neveztek engem Irgalmasnak
És nem bíztok bennem.
Ti neveztek engem Igazságnak
És nem félték engem.
Ha egyszer örökre elvesztek:
Ne okozatok engem .

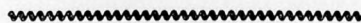
Beregszász. 1942. január 4-én a szomszédos Muzsaj községben a falu ünnepségén egyeletünk zenekara szórakoztatta a vidék közönségét. Január 18-án Macsolán adtuk elő a „Virradat” című színdarabot, amelynek sikeréhez zenekarunk újra hozzájárult. Ugyanezt megismételtük Nagybecsényben. — Hagyományokhoz híven idén is megtartottuk a „Farsangzáró-estét”. Az estén monológok kerültek színre. Konferáló mesterien Sztóter László látta el. Évi közgyűlésünket március 1-én tartottuk. 1941-ben 52 tag lépett az egyesületbe, három pedig meghalt. Összejöveteleinket szerdán tartottuk. A jelentések tartalmas munkáról tanuskodtak és nagy reményekre jogosítanak a jövőre nézve. A választások eredménye a következő: I. dékán: Pfeiffauf Sándor, II. dékán Janker Tibor, ifjúsági szervező: Jeney Sándor, háznagy: Lukovits Gáspár, pénztáros: Ignáczai Kálmán, könyvtáros: Ibusz József.

A bátaszéki kat. legényegylet közgyűlésén Hauser Imre esperes-plébános elnök úr előterjesztése alapján új vezetőségi tagokként megválasztottak: ügyvezető elnöknek Budavári László káplán, világi elnökké pedig Schmiedt István, I. dékáná Faidt Mihály. A „Napsugár Leánykör” vezetője Kántor Aranka tanítónő lett.

CEGLÉD. Március 1-én nagy sikerrel adtuk elő a székházban a „Falu rossza” c. népszínművet. A szereplők kiváló játéka a közönség tetszését megnyerte. Különösen Eger-

vári Márton és Csanda Teri alakítása volt az, amit meg kell említenünk. A többiek, akik szintén osztoztak abban a sikerben, hogy a darabot még néhányszor meg kellett ismételni, a következők voltak: Kecskeméti István, Halmi János, Magyar Máttyás, Asztalos Annuska, Jeszenszky Irénke. Rendező Bujáki József I. dékánunk volt.

Kecskeméti István jegyző. JÁSZJÁKÓHALMA. Március 25-én Legénynapot tartottunk. Délelőtt tagavatast és díszközgyűlést volt, melyen a megnyitó szavakat Bartók János II. elnök mondotta. Eperjesi Ferenc szavalata, Kecskés László Alföld északkerületi titkár ünnepi beszéde volt az ünnepség kiemelkedő mozzanata és lelki élménye. Este az Abbét adtuk elő Sipos Istvánnal a címserrebben. A Legénynap szépen sikerült és mély nyomokat hagyott valamennyiünk lelkében.

Gratulálunk.

A győri Kat. Legényegylet I. dékánját: Czuppon Sándort a fronton őrmesterré léptették elő! Testvéri melegséggel gratulálunk kedves katonatestvérünknek.

Eljegyzés. Fehér Honkát eljegyezte Mészáros József, a szécsényi egyesületünk dékánja. Gratulálunk a jegyospárnak és a jó Isten áldását kívánjuk jövőendő házasságukhoz.

Házasság. Forrai Anna és Szőke Gyula kolozsvári dékánunk április 6-án tartják esküvőjüket Kolozsvárott a Szent Mihály templomban. Kísérje áldás és boldogság a fiatal párt az élet útján!

Szőkrönyös István volt zalaegerszegi másoddékán önállósult és egyben mult hó 29-én házasságot kötött Szalay Bözsikével. Esküvőjükön az egyelet testületileg vett részt. Lapunk és táborunk nevében mi is sok boldogságot és örömet kívánunk az új párnak.

Pulka István zalaegerszegi tag Kocsis Rózsikának esküdtött örök hűségét a tél folyamán.

Kiadja: az Orsz. Központi Katolikus Legényegylet, Budapest, VII., Rotenbiller-utca 20—22.

Felelős szerkesztő és felelős kiadó: vitéz PINTÉR JÓZSEF.

vargyai Máté Ernő nyomdája, Bp., VIII., József-u. 61. Telefon: 139—259.